

Οι κόποι που καταβάλαμε για την εισαγωγή μας στο πανεπιστήμιο, δε σταμάτησαν όταν περάσαμε τις πύλες του, ούτε θα σταματήσουν αφού πάρουμε το Πτυχίο στα χέρια μας

Αγωνιζόμαστε ώστε ο μόχθος μας να βρει δικαίωση με την προσφορά μας στην εκπαίδευση, στην ιστορική-πολιτιστική μνήμη του λαού μας, στην ιστορική έρευνα. Να διαμορφώσουμε ένα στέρεο επιστημονικό υπόβαθρο γνώσεων, μεθοδολογίας, κατανόησης και μελέτης της επιστήμης μας, έτσι ώστε να μπορούμε να συμβάλλουμε στην τεκμηρίωση και διάχυση της Ιστορικής Αλήθειας.

Οι όροι των σπουδών μας απέχουν χιλιόμετρα από τις προσδοκίες μας και το επίπεδο των δυνατοτήτων της κοινωνίας

Διαλυμένες υποδομές. Μαθήματα χωρίς θέρμανση τον χειμώνα, οροφές να στάζουν στις πρώτες βροχές και φοιτητές “κρεμάμενοι” από τα παράθυρα στις, κατά κανόνα, μικρές και ακατάλληλες αίθουσες των πανεπιστημίων.

Υποστελέχωση που τρομάζει. Επεκτείνονται οι ευέλικτες μορφές εργασίας διδασκόντων (π.χ. προγράμματα απόκτησης διδακτικής εμπειρίας), με αποτέλεσμα ένα μεγάλο μέρος τους να μην είναι πλήρους και σταθερής απασχόλησης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το αντικείμενο σπουδών. Σε όλα τα Τμήματα Ιστορίας-Αρχαιολογίας υπάρχουν επιστημονικά αντικείμενα που τείνουν να παραμένουν με μόνο έναν διδάσκοντα ή απειλούνται με εξαφάνιση.

Υποδομές των πανεπιστημίων για λίγους κι “εκλεκτούς”. Πολλά αμφιθέατρα δεν αξιοποιούνται για τις εκπαιδευτικές ανάγκες, επειδή... ενοικιάζονται (!) σε εταιρείες για να κάνουν συνέδρια,

σεμινάρια κι εκδηλώσεις, ή αξιοποιούνται μόνο για τα επί πληρωμή Προγράμματα Σπουδών, όπως είναι το αγγλόφωνο του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του ΕΚΠΑ στο οποίο οι φοιτητές-πελάτες πληρώνουν 6 χιλιάδες ευρώ!

“Ατομική ευθύνη” και κόστος ακόμα και στα απαραίτητα συγγράμματα για να καλυφθεί η ύλη πολλών μαθημάτων.

Οι ανασκαφές και οι πρακτικές όχι μόνο είναι απλήρωτες αλλά βάζουμε και από την τσέπη μας. Είναι εξοργιστικό ότι η διαμονή και η σίτιση των φοιτητών που κάνουν ανασκαφές καλύπτεται με προσωπική επιβάρυνση.

Αφαιρούνται απαραίτητες γνώσεις για την επιστημονική μας επάρκεια από τα Προγράμματα Σπουδών για να τα αγοράζουμε σε δόσεις μέσα από πανάκριβα μεταπτυχιακά, πιστοποιητικά και σεμινάρια.

Όλα αυτά έχουν:

► **αρνητικές επιπτώσεις** στην προσδοκία να αποφοιτήσουμε, έχοντας κατακτήσει **ένα στέρεο υπόβαθρο γνώσης της επιστήμης** μας, στη δυνατότητα να μετέχουμε στην επιστημονική έρευνα.

► συγκεκριμένους **υπεύθυνους**: την πολιτική των περιορισμών στις δαπάνες στο όνομα των “δημοσιονομικών αντοχών”. Την εφαρμόζουν ευλαβικά όλες οι κυβερνήσεις και η ΕΕ, που όταν είναι να δώσει για τις ανάγκες μας «δεν έχει ούτε ευρώ», όταν όμως είναι να δώσει για τις πολεμικές δαπάνες των NATO-ΕΕ και την ενίσχυση των μεγαλοεπιχειρηματιών, βρίσκει δισεκατομμύρια.

Μαθαίνουμε τελικά όσα χρειάζεται ένας ιστορικός-αρχαιολόγος;

Γιατί στα τμήματα Ιστορίας και Αρχαιολογίας τα μαθήματα μεθοδολογίας είναι από ελάχιστα έως ανύπαρκτα στα προγράμματα σπουδών; Γιατί απουσιάζει η ολόπλευρη διδασκαλία ολόκληρων ιστορικών περιόδων;

Γιατί αποκόπτεται από την ερμηνεία των ιστορικών γεγονότων το κοινωνικο-ιστορικό πλαίσιο, υπερτονίζοντας τον ρόλο των προσώπων;

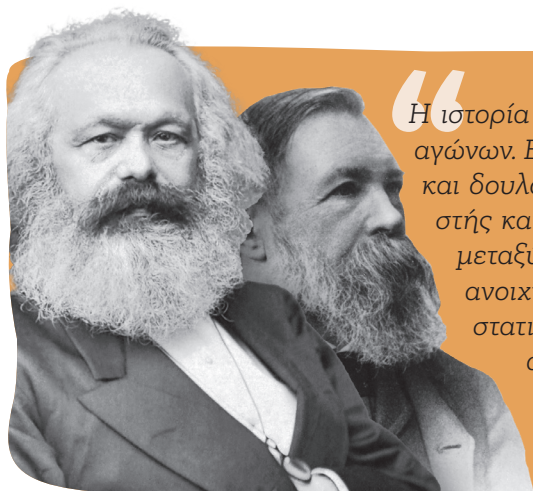
Πώς γίνεται ένας καθηγητής Σύγχρονης Ιστορίας να γίνεται απολογητής της “προσφοράς” του NATO στην ανθρωπότητα σε όλον τον 20^ο αιώνα, παίρνοντας μέρος σε συνέδρια του NATO ως βασικός ομιλητής; Πόσο αντικειμενικό μπορεί να είναι ένα μάθημα στο ΑΠΘ που γίνεται με την “υποστήριξη” του Φιλανθρωπικού Ιδρύματος Ιβαν Σαββίδη;

Όλα αυτά εξηγούνται αν δούμε την ολοένα και βαθύτερη εξάρτηση του Πανεπιστημίου και των ερευνητικών του προγραμμάτων από τα μονοπώλια και τις ιμπεριαλιστικές διακρατικές ενώσεις, το NATO, την ΕΕ. Έτσι περιορίζεται κάθε ριζοσπαστική επιστημονική σκέψη που οδηγεί στην αμφισβήτηση του συστήματος, αποσιωπάται η πάλη των τάξεων, δικαιολογούνται μόνο κριτικές διόρθωσης του συστήματος.

Η διδασκαλία της Ιστορίας στα Πανεπιστήμια (και κατ' επέκταση και στα σχολεία) αποτελεί την πιο μαζική μορφή διαχείρισης του ιστορικού παρελθόντος από την πλευρά του καπιταλιστικού κράτους, με στόχο την αφομοίωση μιας μεθοδολογίας μελέτης της ιστορίας που δεν οδηγεί σε ιστορικά συμπεράσματα και διδάγματα με βάση τα διαφορετικά ταξικά συμφέροντα αλλά στη διαιώνιση της καπιταλιστικής εξουσίας. Δημιουργεί και το αυριανό επιστημονικό προσωπικό που θα “εκπαιδεύσει” σ' αυτήν την κατεύθυνση τις επόμενες γενιές.

Γι' αυτό τον λόγο το μάθημα της Ιστορίας και στο Πανεπιστήμιο δεν μπορεί να είναι και δεν είναι “ταξικά ουδέτερο”. Δε λείπουν λοιπόν διαλέξεις που στρεβλώνουν την ταξική πάλη κατά τη σοσιαλιστική οικοδόμηση στον 20^ο αιώνα, εξισώνουν τον φασισμό με τον κομμουνισμό προβάλλοντας ως κύριο χαρακτηριστικό την ύπαρξη ενός μόνο κόμματος. Μιλώντας για κοινό “κρατισμό στην οικονομία”, αποσιωπάται ότι στη φασιστική διακυβέρνηση υπήρχε καπιταλιστική ιδιοκτησία, ιδιωτικά και κρατικά μονοπώλια, κάτι που υπάρχει και με αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Αποκρύπτουν ότι ο φασισμός αποτέλεσε σάρκα από τη σάρκα της καπιταλιστικής εξουσίας, αναγκαίο συμπλήρωμα του αστικού κοινοβουλευτισμού.

Σε κάποια τμήματα Ιστορίας και Αρχαιολογίας στη χώρα καλλιεργείται μια συντηρητική εθνικιστική λογική για την ιστορία, ενώ σε πολλά είτε λείπουν μαθήματα μεθοδολογίας της επιστήμης, είτε το μάθημα γίνεται στηριγμένο στην προσπάθεια να καλλιεργηθεί ο υποκειμενισμός, η αντίληψη ότι δεν υπάρχει αντικειμενική αλήθεια και ότι τελικά το σημαντικό για τον επιστήμονα (είτε τον ιστορικό, είτε τον αρχαιολόγο) είναι η ατομική πρόσληψη και η υποκειμενική ερμηνεία των κοινωνιών του παρελθόντος.

“Η ιστορία όλων των ως τα τώρα κοινωνιών είναι ιστορία ταξικών αγώνων. Ελεύθερος και δούλος, πατρίκιος και πληβείος, βαρώνος και δουλοπάροικος, μάστορας και κάλφας, με μια λέξη, καταπιεστές και καταπιεζόμενοι, βρίσκονται σε ακατάπαυστη αντίθεση μεταξύ τους, έκαναν αδιάκοπο αγώνα, τότε σκεπασμένο, τότε ανοικτό, έναν αγώνα που τελείωνε κάθε φορά με τον επαναστατικό μετασχηματισμό ολόκληρης της κοινωνίας ή με την από κοινού καταστροφή των τάξεων που αγωνίζονταν.”

Κ. Μαρξ, Φ. Ένγκελς,
“Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος”

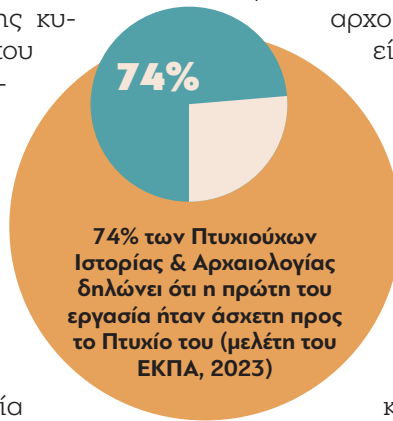
«Και μόλις κρατήσω το πτυχίο στα χέρια μου, τι κάνω;»

Όσοι από εμάς επιθυμούμε να συνεχίσουμε τις σπουδές μας μετά το πτυχίο και να δουλέψουμε στην έρευνα κάνοντας διδακτορικό ερχόμαστε αντιμέτωποι ξανά με τη σκληρή πραγματικότητα τόσο στην αρχαιολογία όσο και στην ιστορία.

Κι εκεί μπαίνουν τα εμπόδια της κυρίαρχης αστικής ιδεολογίας και του καπιταλιστικού κέρδους. Ο φοιτητής που επιλέγει την ακαδημαϊκή έρευνα πρέπει συνήθως να συμμορφωθεί με τις ερευνητικές προτεραιότητες αλλά και με τα απαιτούμενα επιστημονικά πορίσματα του καπιταλιστικού κράτους και των μονοπωλίων. Πρέπει ακόμα να εργάζεται παράλληλα με την έρευνα του, η οποία αν και αποτελεί κανονική εργασία δεν αμείβεται. Πολλοί είναι εκείνοι που τελικά τα παρατάνε γιατί δεν μπορούν να συμβιβάσουν την ανάγκη για επιβίωση με την προσήλωση που απαιτεί η ερευνητική δουλειά.

Η άλλη λύση είναι να περιμένει υπομονετικά 2-3 χρόνια τις ελάχιστες υποτροφίες με τις

ελάχιστες θέσεις μήπως και καταφέρει να ολοκληρώσει την έρευνα του, αφιερώνοντας σε αυτήν τον χρόνο που εκείνη χρειάζεται. Μάλιστα οι υποτροφίες αυτές τις περισσότερες φορές είναι χωρίς ασφάλεια και δεν αναγνωρίζονται ως χρόνος εργασίας. Έπειτα, το κυρίαρχο χαρακτηριστικό για έναν ερευνητή είναι η χρόνια επισφάλεια. Ερευνητές μπορεί να φτάσουν σε μεγάλη ηλικία και να μην έχουν ούτε ένα ένσημο, αφού η έρευνά τους δεν πληρώνεται από κάπου. Ο ερευνητής γίνεται αιχμάλωτος του κυνηγιού χρηματοδοτήσεων και προγραμμάτων με ημερομηνία λήξης. Γίνεται έρμαιο του ανταγωνισμού και εξαρτημένος από συμφέροντα, ινστιτούτα και καθηγητές για να μπορέσει να πάρει το πρόγραμμα και την χρηματοδότηση που θα του εξασφαλίσουν τη διαβίωσή του. Προσαρμόζει κάθε φορά τη δουλειά του στο τι ζητάει ο χρηματοδότης κι όχι στις κοινωνικές ανάγκες και τις απαιτήσεις της επιστημονικής έρευνας.

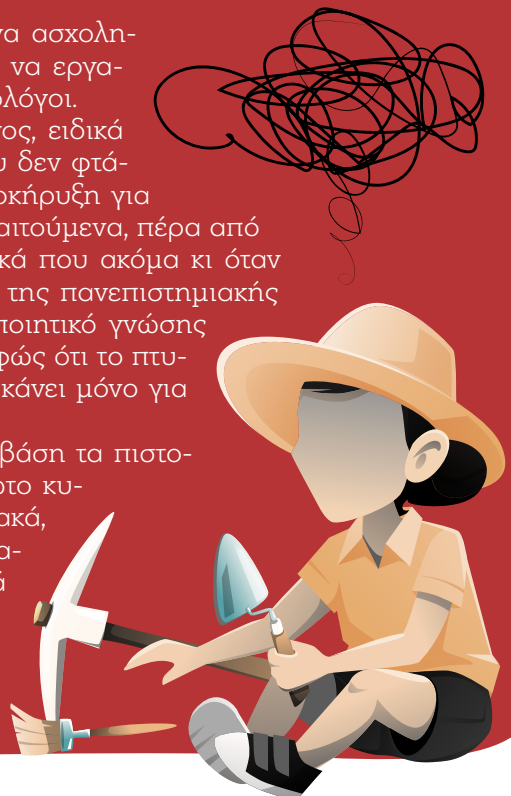

Αρχαιολόγοι

Σήμερα, οι φοιτητές αρχαιολογίας που θέλουμε να ασχοληθούμε με το αντικείμενο σπουδών μας μπορούμε να εργαστούμε σε σωστικές ανασκαφές ως έκτακτοι αρχαιολόγοι.

Για να εργαστεί κάποιος ως έκτακτος αρχαιολόγος, ειδικά σε έργο του Υπουργείου Πολιτισμού, το πτυχίο του δεν φτάνει. Αρκεί να ρίξουμε μια ματιά σε μια τυχαία προκήρυξη για προσλήψεις αρχαιολόγων και θα δούμε ως προαπαιτούμενα, πέρα από την εξάμηνη προϋπηρεσία, μια σειρά πιστοποιητικά που ακόμα κι όταν είναι απαραίτητα δεν εξασφαλίζονται στο πλαίσιο της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης (π.χ. άριστη γνώση Αγγλικών, πιστοποιητικό γνώσης χρήσης Η/Υ). Δηλαδή, μας λένε εμμέσως πλην σαφώς ότι το πτυχίο αρχαιολογίας χωρίς περαιτέρω πιστοποιήσεις κάνει μόνο για να μπει σε κορνίζα!

Η κατάταξη των αρχαιολόγων στους πίνακες με βάση τα πιστοποιητικά που έχουν, έχει οδηγήσει σε ένα ατελείωτο κυνήγι πιστοποιητικών (πχ ξένες γλώσσες, μεταπτυχιακά, σεμινάρια) όχι με γνώμονα να εξειδικευτεί παραπάνω ένας αρχαιολόγος στο αντικείμενό του, αλλά ως απαραίτητα μέσα για να μπορέσει να εργαστεί στον κλάδο. Φυσικά, όλα τα παραπάνω βαραίνουν οικονομικά τους απόφοιτους αρχαιολόγους.

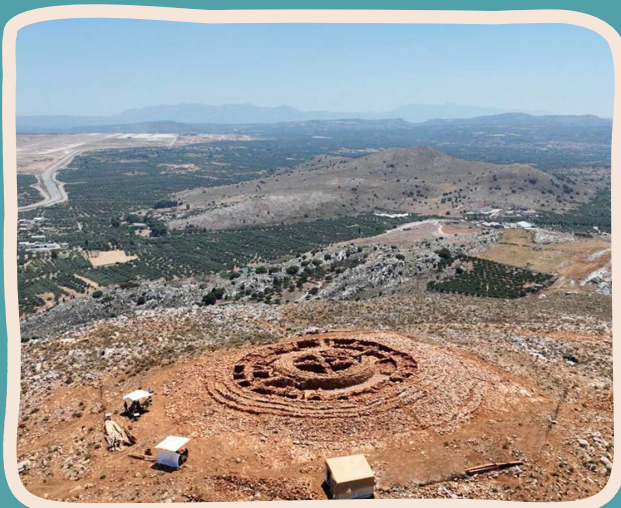
«Κι αφού βρω δουλειά, τι;»

Η κατάσταση στον κλάδο των αρχαιολόγων έχει αλλάξει αρκετά σε σχέση με το πως ήταν πράγματα πριν είκοσι χρόνια. Η καπιταλιστική οικονομική κρίση που ξέσπασε το 2008, έπληξε σημαντικά τον κλάδο μας, με αποτέλεσμα πολλοί αρχαιολόγοι να μείνουν άνεργοι ή να αλλάξουν επάγγελμα. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες περικόπηκαν οι μισθοί και έγιναν ακόμα πιο δυσχερείς οι όροι εργασίας στις αρχαιολογικές ανασκαφές.

Τα τελευταία χρόνια, η αξία των ακινήτων ανεβαίνει και μαζί της αυξάνεται η κατασκευαστική δραστηριότητα, με πακτωλούς χρημάτων να δίνονται σε κατασκευαστικούς ομίλους (π.χ. LAMDA, ΑΚΤΩΡ κ.λπ.) για έργα, όπως το Ελληνικό, με την κατασκευή αιολικών πάρκων σε παρθένα δάση και βουνά από άκρη σε άκρη της χώρας ή την τοποθέτηση οπτικών ινών μέσα στις πόλεις. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα νέοι αρχαιολόγοι να μπουκνούν στον κλάδο, να προσληφθούν είτε ως μισθωτοί σε ιδιωτικές εταιρείες είτε με συμβάσεις ορισμένου χρόνου από το Υπουργείο Πολιτισμού. Η πλειοψηφία των πτυχιούχων αρχαιολόγων που θα εργαστούν ως έκτακτοι σε σωστικές ανασκαφές θα κληθούν να επιβλέπουν τις κατασκευαστικές δραστηριότητες, να εντοπίζουν τις αρχαιότητες, να τις προστατεύουν και να τις αναδεικνύουν. Μπροστά σε αυτό το βασικό καθήκον τους, όμως, μπαίνει και πάλι το μεγάλο εμπόδιο του καπιταλιστικού κέρδους.

Για τις κατασκευαστικές εταιρείες ένα αρχαίο εύρημα δεν είναι τίποτα άλλο παρά κόστος, ένα περιττό έξοδο και καθυστέρηση μέσα στον “πυρετό” να πιάσουν το χρονοδιάγραμμα παράδοσης του έργου που έχουν αναλάβει. Κάποιος που δε γνωρίζει τι γίνεται στον κλάδο, θα περίμενε το Υπουργείο Πολιτισμού να στέκεται πλάι στους νέους αρχαιολόγους στους χώρους εργασίας, να τους στηρίζει στην πίεση που δέχονται από τους εργολάβους, να βάζει τις αρχαιότητες πάνω από τα κέρδη των κατασκευαστικών ομίλων. Ωστόσο, στην πραγματικότητα συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο.

Το Υπουργείο Πολιτισμού έχει δώσει “λευκή επιταγή” στις κατασκευαστικές εταιρείες να υποτιμούν και να καταστρέφουν αρχαιότητες, με αποτέλεσμα οι έκτακτοι αρχαιολόγοι να προσπαθούν να κάνουν τη δουλειά τους χωρίς κατάλληλο εξοπλισμό και προσωπικό, αφού κι αυτά θεωρούνται περιττά έξοδα, κάτω από ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα και χωρίς την ουσιαστική στήριξη των Αρχαιολογικών Υπηρεσιών. Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα στο μετρό Θεσσαλονίκης που καταστράφηκαν αρχαιότητες γιατί θεωρήθηκε κοστοβόρα η επιτόπια προστασία και ανάδειξή τους, ή η καταστροφή αρχαιοτήτων στη νότια Εύβοια για να κατασκευαστούν ανεμογεννήτριες. Το πιο ακραίο περιστατικό της ασυνείδητης εκμετάλλευσης των επιχειρηματικών ομίλων εκτυλίχθηκε τον Μάρτιο του 2023, όταν μπράβοι επιτέθηκαν και γρονθοκόπησαν αρχαιολόγο που εργαζόταν στη Μύκονο, στέλνοντας τον στο νοσοκομείο, επειδή προσπαθούσε να σώσει τις αρχαιότητες του νησιού που καταστρέφονταν, για να κατασκευαστούν τουριστικά θέρετρα. Επιπλέον, δεκάδες είναι οι καταγγελίες αρχαιολόγων για απειλές από εργολάβους, όταν απλά κάνουν τη δουλειά τους, δηλαδή προστατεύουν και αναδεικνύουν τις αρχαιότητες.

Στην κορυφή του λόφου Παπούρα αποκαλύφθηκε από την Εφορεία Αρχαιοτήτων Ηρακλείου ένα μοναδικό μνημείο της Μινωικής εποχής. Ένα κυκλικό οικοδόμημα με πολλαπλούς περιφερικούς δακτυλίους, που προσφέρει πολύτιμα στοιχεία για τις λατρευτικές και κοινωνικές δομές της προϊστορικής Κρήτης. Παρ' όλα αυτά, το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο γνωμοδότησε υπέρ της τοποθέτησης ραντάρ του ιδιωτικού αεροδρομίου Καστελίου στον λόφο της Παπούρας.

Ιστορικοί

Οι φοιτητές στην κατεύθυνση της Ιστορίας συνήθως έχουν στόχο να εργαστούν ως φιλόλογοι-εκπαιδευτικοί. Όμως, αυτό μοιάζει εκ πρώτης όψης ως ένα όπιαστο όνειρο για έναν πτυχιούχο ο οποίος βλέπει το όνομά του κάπου κωμένο σε μια ατέλειωτη λίστα με χιλιάδες ονόματα που περιμένουν την πρόσληψή τους. Κάτι πραγματικά παράλογο την ώρα που κάθε χρόνο υπάρχουν 15.000 κενά φιλολόγων με την έναρξη κάθε σχολικής χρονιάς. Αυτά συμπληρώνονται με αναπληρωτές εκπαιδευτικούς. Έτσι, όταν φτάσει πολλά χρόνια μετά να μπει στην τάξη συνήθως καταλήγει εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι του σε κάποιο απομακρυσμένο νησί ή στην εσχολία της χώρας χωρίς καμία κρατική στήριξη. Με έναν μισθό των 800 ευρώ που φτάνει μόνο για να πληρώσει το νοίκι του, από Οκτώβριο μέχρι Απρίλιο, γιατί μετά θα αρχίσει η σεζόν του καλοκαιριού, υποταγμένη στην ανισόμετρη ανάπτυξη του εισαγόμενου τουρισμού, χωρίς αντίστοιχες υποδομές. Έτσι θα του πουν ότι χρειάζεται να αδειάσει το σπίτι που νοικιάζει γιατί πρέπει να μετατραπεί σε Airbnb. Αυτό αν είναι "τυχερός", γιατί κάποιοι δεν θα επαναπροσληφθούν την επόμενη χρονιά. Για χρόνια θα γυρνά την Ελλάδα με μια βαλίτσα στο χέρι με στόχο κάποια στιγμή να καταφέρει να μονημοποιηθεί και να αποκτήσει οργανική θέση κάπου στον τόπο του. Οι εργασιακές σχέσεις δε διαφέρουν πολύ σε σχέση με αυτές των υπόλοιπων εργαζομένων. Συνεχές τρέξιμο, άγχος, ελαστικότητα με τους περισσότερους από εμάς να μην έχουμε σταθερό εργασιακό περιβάλλον και να μετακινούμαστε σε δυο και τρία σχολεία για την συμπλήρωση ωραρίου. Αναλογιστείτε πώς μπορεί να παίξει ο εκπαιδευτικός τον ρόλο του με αυτούς τους όρους. Να μην μπαίνει τυπικά σε μια τάξη αλλά να αποκτά πραγματικούς παιδαγωγικούς δεσμούς με παιδιά, να αποκτά ουσιαστική μορφωτική-παιδαγωγική διάσταση το έργο του.

Πολλοί από όσους δε θα διοριστούμε θα στραφούμε αναγκαστικά στην ιδιωτική εκπαίδευση ή στα ιδιαιτέρως. Τα ιδιαιτέρως είναι μια εργασία χωρίς ασφάλεια, ωράριο, δικαιώματα, καμία σιγουριά για τον επόμενο χρόνο. Στα φροντιστήρια η κατάσταση δεν είναι καλύτερη. Η εκμετάλλευση είναι τεράστια, με πολύ άγχος, έξτρα δουλειά εκτός ωραρίου που δεν πληρώνεται, χαμηλά μεροκάματα των 6-7 ευρώ την ώρα, με ανύπαρκτη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας ενώ πολλοί εργαζόμενοι μένουν χωρίς δουλειά όλο το καλοκαίρι και επαναπροσλαμβάνονται ξανά την επόμενη σχολική χρονιά εφόσον ο εργοδότης τους "χρειάζεται".

Όλα αυτά είναι παράλογα!

Γιατί, ενώ υπάρχουν τόσοι αδιόριστοι εκπαιδευτικοί, συνεχίζουν οι σχολικές τάξεις να έχουν τμήματα που στοιβάζονται 25 και 30 μαθητές, γεγονός που δυσκολεύει και το εκπαιδευτικό έργο και μειώνει τελικά τα μαθησιακά αποτελέσματα;

Γιατί ενώ στη χώρα μας υπάρχουν εκατοντάδες μνημεία αρχαίου πολιτισμού ή ιστορικού ενδιαφέροντος, πολλές ανασκαφές έχουν "παγώσει" ή προχωρούν με αργά βήματα, ενώ δεν προωθείται η ανάδειξη ιστορικών μνημείων;

Γιατί την ώρα που πτυχιούχοι ιστορικοί μένουν άνεργοι, σε πολλά σχολεία το μάθημα της Ιστορίας το αναλαμβάνει κάποιος χωρίς την αντίστοιχη μόρφωση και τα κατάλληλα γνωσιοθεωρητικά εργαλεία; Γνωρίζεις ότι οι καθηγητές ξένων γλωσσών έχουν δεύτερη ανάθεση το μάθημα της Ιστορίας;

Οι ιστορικοί & οι αρχαιολόγοι είμαστε αναγκαίοι!

Αν σπουδάζεις Ιστορία και Αρχαιολογία και προβληματίζεσαι για το μέλλον σου, η ΚΝΕ σου λέει ξεκάθαρα: Οι πτυχιούχοι του τμήματος είναι απαραίτητοι. Όλοι χρειαζόμαστε και όλοι μπορούμε να δουλέψουμε στο αντικείμενο των σπουδών μας με σταθερή δουλειά και μισθό που να καλύπτει τις ανάγκες μας, με την προϋπόθεση να βαδίσουμε στον άλλο δρόμο, στον δρόμο της ανατροπής, για τον Σοσιαλισμό.

Υπάρχει άλλος δρόμος!

Κόντρα σε αυτή την κατάσταση υπάρχει εναλλακτική. Είναι η πρόταση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ για μια άλλη κοινωνία: Την κοινωνία που καταργεί την καπιταλιστική ιδιοκτησία, στηρίζεται στην κοινωνική ιδιοκτησία και τον επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό, είναι η πρόταση του ΚΚΕ για τον Σοσιαλισμό-Κομμουνισμό. Τότε, η επιστήμη μπαίνει στην υπηρεσία των κοινωνικών αναγκών κι όχι των καπιταλιστικών κερδών.

Όλοι οι φοιτητές **θα σπουδάζουν δωρεάν**, σε αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν Πανεπιστήμια και δε θα πληρώνουν για αναλώσιμα, εξοπλισμό και συγγράμματα. Το σοσιαλιστικό κράτος θα είναι υπεύθυνο να καλύπτει όλες τις ανάγκες διαβίωσης, ιατρικής περίθαλψης και φροντίσής τους ώστε να μην επιβαρύνονται οικονομικά οι οικογένειές τους. Θα παρέχει σύγχρονες υποδομές και βιβλιοθήκες εξοπλισμένες με όλα τα νέα επιστημονικά βιβλία και τις δημοσιευμένες έρευνες στις οποίες όλοι οι φοιτητές θα έχουν πρόσβαση. Οι εστίες και οι λέσχες θα καλύπτουν τις ανάγκες στέγασης και σίτισης αντίστοιχα, με κριτήριο την κάλυψη των φοιτητικών αναγκών και όχι το κόστος των υπηρεσιών.

Μέσω του προγράμματος σπουδών τους οι φοιτητές Ιστορίας και Αρχαιολογίας αρχικά θα κατακτούν στα πρώτα χρόνια φοίτησής τους μια **στιβαρή μεθοδολογία** στη σκέψη τους μέσα από τα μαθήματα κορμού του τμήματος τα οποία θα τους βοηθήσουν να στήσουν μια καλή βάση πάνω στο εξειδικευμένο αντικείμενο που σπουδάζουν. Τα επόμενα χρόνια θα εμβαθύνουν τόσο στην Ιστορία όσο και στην Αρχαιολογία. Ιδιαίτερο βάρος θα δοθεί στην κατανόηση της ιστορικής κίνησης, της εξέλιξης της ανθρώπινης κοινωνίας. Η οικονομία, η εξέλιξη του πολιτισμού, οι κοινωνικές μεταβολές, τα μεγάλα

ιστορικά γεγονότα και οι μεγάλες προσωπικότητες δε θα μελετώνται ξεκομμένα το ένα από το άλλο, αλλά στην διαλεκτική τους σύνδεση.

Ιδιαίτερο βάρος στην απόκτηση του πτυχίου θα παίζει η **πρακτική άσκηση** είτε με τη μορφή συμμετοχής σε ανασκαφή, είτε με την μορφή διδασκαλίας σε σχολεία, ως κομμάτι της εκπαίδευσης των νέων φοιτητών και μορφή πρώτης πρακτικής σύνδεσης των σπουδών με τη μελλοντική εργασία τους.

Όσοι ενδιαφέρονται να ασχοληθούν με την Έρευνα θα μπορούν να περνάν αμέσως σε **διδακτορικό επίπεδο σπουδών**, χωρίς τους περιορισμούς που θέτει σήμερα το κέρδος, αλλά ανεμπόδιστα να συμβάλλουν μέσα από τα Ερευνητικά Κέντρα στην περαιτέρω μελέτη της διαμόρφωσης και εξέλιξης των παλαιότερων κοινωνιών.

Ο κάθε απόφοιτος του τμήματός μας με την απόκτηση του πτυχίου του, που θα αποτελεί τη μόνη προϋπόθεση για να εργαστεί, **θα εντάσσεται στην κεντρικά και επιστημονικά σχεδιασμένη παραγωγική διαδικασία**, που θα υπόκειται σε εργατικό έλεγχο. Οι νέοι αρχαιολόγοι θα απορροφούνται σε Μουσεία κι Εφορίες για τη συντήρηση κι ανασκαφή αρχαιοτήτων.

Η ΚΝΕ έχει πρόταση!

Για σένα που θέλεις να εργαστείς ως ιστορικός-εκπαιδευτικός:

Την πάλη για μια κοινωνία που ο απόφοιτος του Τμήματος Ιστορίας θα έχει καθοριστική συμβολή στη μόρφωση των νέων γενιών. Σήμερα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις για ενιαίο, 12χρονο, αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σχολείο για όλους τους μαθητές που θα υπηρετεί την ανάπτυξη όλων των ταλέντων και δυνατοτήτων των παιδιών. Σε αυτό το σχολείο ο ιστορικός θα συμβάλει στην καλλιέργεια της ιστορικής κριτικής σκέψης των μαθητών και τη διαμόρφωση συνειδήσεων. Θα διευρύνει τους ορίζοντες των μαθητών προσπλωμένος στην αποκάλυψη της ιστορικής πολυσύνθετης αλλά σε κάθε περίπτωση όχι υποκειμενικής αλήθειας. Σήμερα, υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις ώστε η επιστημονική έρευνα να προσανατολίζεται από τις ανάγκες και τις προτεραιότητες των εργατικών-λαϊκών δυνάμεων.

Για σένα που θέλεις να εργαστείς ως αρχαιολόγος:

Την πάλη για μια κοινωνία στην οποία αναγνωρίζεται η αξία της επιστήμης της αρχαιολογίας. Γιατί επιστημονικά και τεχνολογικά υπάρχει η δυνατότητα να προστατεύονται, να μελετώνται και να αναδεικνύονται οι αρχαιότητες από επιστήμονες αρχαιολόγους, οι οποίοι θα είναι ολόπλευρα μορφωμένοι και θα έχουν όλα τα μέσα να κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Γιατί η πολιτιστική μας κληρονομιά, η προστασία και η ανάδειξή της δεν είναι κόστος αλλά πλούτος για τον λαό. Δεν μπορεί η ανάδειξη και αξιοποίηση της να γίνεται μόνο με όρους ενός ευτελούς τουριστικού προϊόντος που θα φέρει έσοδα σε τουριστικούς και ξενοδοχειακούς ομίλους αλλά πρέπει να αξιοποιείται για την άνοδο του πολιτιστικού επιπέδου του λαού, πρώτα και κύρια της χώρας μας, των νέων γενιών αλλά και γενικότερα. Με σύγχρονα μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους που θα είναι προσίτοι για όλους.

Η Ιστορία και η Αρχαιολογία μας βοηθούν να γνωρίσουμε την ιστορία των ανθρώπινων κοινωνιών. Να μάθουμε γιατί το λίθινο τσεκούρι έδωσε τη θέση του στο σιδερένιο αμόνι, γιατί ο σκλάβος έπαψε να είναι σκλάβος. Αν κάτι μας έμαθε, είναι πως αυτός ο κόσμος ένα πράγμα δεν έκανε ποτέ: Να μένει στάσιμος...

“Οι άνθρωποι δημιουργούν την ίδια τους την Ιστορία, τη δημιουργούν όμως όχι όπως τους αρέσει, όχι μέσα σε συνθήκες που οι ίδιοι διαλέγουν, μα μέσα σε συνθήκες που υπάρχουν άμεσα, που είναι δοσμένες και που κληροδοτήθηκαν από το περιβάλλον.”

Κ. Μαρξ, “Η 18^η Μπρυμαίρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη”

Οι σημερινές δυνατότητες μπορούν να αξιοποιηθούν προς όφελος της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Ο Σοσιαλισμός-Κομμουνισμός είναι η κοινωνία για την οποία παλεύουν το ΚΚΕ και η ΚΝΕ. Για αυτή τη διέξοδο από τα σημερινά αδιέξοδα του συστήματος σε καλούμε να αγωνιστείς στο πλευρό μας!

Σκάνανε το QR code για ψηφιακή ανάγνωση της έκδοσης “Τι πανεπιστήμιο έχουμε ανάγκη σήμερα;” της Φοιτητικής Επιτροπής τους ΚΣ της ΚΝΕ

Ζήτα από τις Οργανώσεις του ΚΚΕ & της ΚΝΕ την έκδοση “Για το Πανεπιστήμιο των σύγχρονων αναγκών και δυνατοτήτων της εποχής μας” του Τμήματος Παιδείας & Έρευνας της ΚΕ του ΚΚΕ